

Lerende winnaar

AMSTERDAM, zaterdag

Recentelijk verscheen van de voormalige volleybalbondscoach Toon Gerbrands het boek 'De lerende winnaar'. Zelden heb ik zo'n inspirerend stuk vakliteratuur gelezen. Zo was het knap om te zien hoe een niet-professioneel schrijver er toch in slaagde om een goed evenwicht tussen een les- en leesboek te vinden.

'De lerende winnaar' is geschreven voor mensen die hun hele leven onderweg blijven en kwetsbaar zijn, omdat ze het nooit zeker weten en altijd op zoek zijn naar verbetering. Of om het in de woorden van Gerbrands te omschrijven: 'De lerende winnaar is een persoon die gaat voor het winnende resultaat met als voorwaarde dat de weg er naartoe tevens een leermoment moet opleveren door open te staan voor processen en andere invloeden'.

Opvallend in het boek is ook de weergave van een gesprek met judocoach Cor van der Geest, die op een gegeven moment stelt: „In Nederland wordt succes ontkend. Presteren is prima, maar je mag er niet mee te koop lopen. Wij blijven liever gewoon.“

Dus gewoon Foppe.

De coach van het olympisch elftal die blijkbaar de uitzondering is die de regel van Cor van der Geest bevestigt. Omdat Nederland het succes van Foppe de Haan nimmer heeft ontkend. Ook had niemand er moeite mee, dat de Fries er regelmatig mee te koop liep. De titel van zijn biografie 'Gewoon Foppe' bewijst dat.

Een andere stelling uit het boek van Toon Gerbrands: 'Iedereen vindt het geweldig een keer succesvol te zijn, maar het is veel leuker om vaker succesvol te zijn en op de weg daar naartoe een groeiproces door te maken'.

In een paar alinea's is zo aangegeven waar het met Foppe de Haan mis is gegaan. Hij heeft iets te lang in zijn eigen roes geleefd en zag niet dat zijn naaste omgeving zich daar steeds meer aan irriteerde. Er was iets te vaak sprake van slechts één winnaar.

Een winnaar die daardoor stil in zijn ontwikkeling stond en op cruciale momenten ook nog eens naliet zich kwetsbaar op te stellen. Dat openbaarde zich toen het in China misging.

Nadat hij het 'samen winnen' meer en meer los had gelaten, negeerde Foppe de Haan ook de stelling van het 'samen verliezen'. Dus had het olympisch elftal na die ene winnaar uiteindelijk ook één verliezer. Alleen van de laatste zou de bondscoach zich nadrukkelijk distantiëren.

In het boek van Gerbrands wordt aangegeven dat topsport voortdurend uit momentopnames bestaat. Dat biedt de vele fans van Foppe weer hoop.

Het is nu aan de coach zelf of hij zichzelf weer in beweging zet en zich kwetsbaar durft op te stellen. Het verschil tussen Gewoon Foppe en een Lerende Winnaar.

**EIGEN
KIJK**

door Jaap de Groot

REAGEER OP WWW.TELESPOORT.NL